

Şiir

– AhmetÇELİK · 03 Aralık 2017

Şairin dost kapısı onunla aralanır
Sevilen köşke çıkar düşmanlar paralanır
İçmesini bilenler su gibi yararlanır
Bu aleme sunulan abı hayattır şiir.

Eşikten her girene kırmızı gül verilir
Kuş tüyünden şu beden döşek diye serilir
Tavan yapmış hayalle bir vuslata erilir
Aktıkça hep durulan abı hayattır şiir.

Duygularla yaşanan kesrette bir habiptir
Aşkı sonsuzlaştıran aynı anda katiptir
Cerahati bitmeyen yaramıza tabiptir
Düşündükçe yoğrulan abı hayattır şiir.

Şu birlik ummanında maya olup çözülen
Cenneti terk edeli nur yüzlüye üzülen
Bir ulu sevdadır bu gönüllerden süzülen
Arzda nadir bulunan abı hayattır şiir.

Senin de canın yanar duymaz isen amanı
Yönel Hak kiblesine sıfırla bu zamanı
Padişah olsan bile toprak bekler yamanı
Ayrılıktan yorulan abı hayattır şiir.

Bu dünya arenası çok büyük bir cenk yeri
Uğruna hep ölümle savaşıp meydan eri
Öyle uygun görülmüş ruhi ezelden beri
Mizan ile kurulan abı hayattır şiir.

23.08.2013

Ahmet Çelik